

Arrest

nr. 119 602 van 26 februari 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 15 november 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 oktober 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 februari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. RIAD loco advocaat L. GYSELAERS en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, (...), verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van etnische origine Pashtoun te zijn. U stelt afkomstig te zijn uit het dorp Sra Qala in het district Achin van de provincie Nangarhar. U verklaart 21 jaar te zijn en slechts enkele jaren scholing genoten te hebben. In Afghanistan leefde u samen met uw vader, maar toen u reeds in België was, heeft u vernomen dat hij gestorven was door een hartfalen. U heeft geen broers of zussen gezien deze kort na hun geboorte het leven lieten. Omwille van een hoofdwonde die u kreeg door een wapen toen u 6 à 7 jaar was, diende u verschillende behandelingen te ondergaan, o.a. in Pakistan. U heeft daarvan medische documenten.

Op een dag kwam een groep mensen naar de moskee waar uw vader werkte om Tabligh te doen. Tijdens hun verblijf in uw regio gaf uw vader hen eten en vergezelde hij ze af en toe naar naburige regio's omdat hij de streek kende. U verklaart dat uw vader hiermee een soort vriendschap met

hen opbouwde. Ze verkondigden de verplichtingen voor een moslim en wilden via Tabligh mensen van een andere geloofsovertuiging enerzijds motiveren om zich te bekeren tot de islam en anderzijds de verplichtingen van een moslim herhalen.

Zo'n 7 à 10 dagen nadat deze groep Tablighi's vertrokken was, kwam de politie bij u langs om u te melden dat ze u en uw vader verdachten van spionage voor de taliban. De groep Tablighi's was met name volgens de politie gelinkt aan de taliban. Uw vader stond hen te woord gezien u op dat moment aan het winkelen was in de bazar. De politie verzocht uw vader om u naar het districtscentrum te sturen om de autoriteiten meer informatie te bezorgen over de mensen van de Tabligh die volgens hen taliban waren. Toen u thuiskwam en uw vader u inlichtte over dit verzoek, ging u heimelijk naar het huis van Munjay, wiens broer getrouwd is met uw tante, om daar ondergedoken te leven. U wilde hiermee ontsnappen aan de vraag van de politie.

Na het verstrijken van 3 à 4 dagen kreeg uw vader het bezoek van een andere groep mensen, deze keer duidelijk leden van de taliban. Ze stelden dat u en uw vader nu toch beschuldigd werden van spionage door de politie en dat u als zoon oud genoeg was zodat u hen kon vervoegen voor jihad. Na hun vertrek besloot uw vader om ook onder te duiken bij Munjay.

Via Munjay vernam u dat de autoriteiten nadien nog een tweetal keer aan uw huis stonden toen u en uw vader bij hem verbleven. Munjay zou dit van de dorpelingen gehoord hebben.

Nadat u ongeveer 7 à 8 dagen bij Munjay verbleven had, verliet u Afghanistan in het midden van assad 1391 (ongeveer '6 augustus 2012' in de Gregoriaanse kalender). U reisde via de landen Iran, Turkije, Griekenland en Italië naar België en u vroeg op 1 mizan 1391 (23 september 2012) asiel aan. De dag voordien bent u aangekomen.

Ter staving van uw asielrelaas legt u uw taskara neer, deze van uw vader en verschillende documenten die betrekking hebben tot op medische toestand.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u represailles van de taliban zowel als van de autoriteiten. Bovendien acht u de algemene situatie in uw regio van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen omtrent uw verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Hoewel u mogelijks van Afghanistan afkomstig bent en hier ook een bepaalde tijd heeft gewoond, dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan in de laatste jaren geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Het is van belang voor de asielinstanties om te kunnen vaststellen of ze te maken hebben met een kandidaat-vluchteling die in Afghanistan woonde dan wel iemand die sinds een lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land heeft verbleven. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier wordt vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders, dient te worden gesteld dat de door hem aangebrachte asielmotieven en nood aan bescherming niet worden aangetoond.

Omwille van het geheel van volgende elementen dient te worden besloten dat u het allerminst aannemelijk maakt dat u werkelijk afkomstig bent uit de door u voorgehouden regio. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, dat zich immers recentelijk afspeelde in deze regio.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw geografische kennis van de regio en het land waar u tot recent zou hebben gewoond, zeer ontoereikend is gebleken. U verklaart in Sra Qala gewoond te hebben maar omliggende dorpen zoals Alyakhel (CGVS, 09/10/2013, p.7), Shamir (CGVS, 09/10/2013, p.7) en Sharkanay (CGVS, 09/10/2013, p.8) zijn u onbekend. U weet voorts dat de districten Rodat, Deh Bala en Bati Kot aan Achin grenzen maar van de hoofdplaatsen van deze districten die respectievelijk luisteren naar de naam Shah Kot, Kotwal en Nadir Shah Kot, heeft u blijkbaar nog nooit gehoord (CGVS, 09/10/2013, p.11). Gevraagd naar namen van Afgaanse provincies stelt u dat er 36 zijn maar u kan slechts Nangarhar, Kabul, Logar, Laghman en Paktia noemen (CGVS, 09/10/2013, p.14). Van de hoofdstad van Laghman (Mehterlam) heeft u nog nooit gehoord (CGVS, 09/10/2013, p.14). Ook

de naam Pul-i-Alam, hoofdstad van Logar, zegt u niets (CGVS, 09/10/2013, p.15). net zo min als u weet waar Asadabad, hoofdstad van de aan Nangarhar grenzende provincie Kunar, ligt (CGVS, 09/10/2013, p.14). Nog tijdens uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u de Darunta Dam niet kent (CGVS, 18/02/2013, p.3). Dit verbaast ten eerste, daar het algemeen geweten is dat deze dam van groot belang is voor de productie van elektriciteit voor de provincie Nangarhar. Het is verder zeer opmerkelijk dat u nog nooit gehoord heeft van Khyber Agency (CGVS, 09/10/2013, p.4), dat gelegen is in de Pakistaanse Federally Administered Tribal Areas (FATA). Khyber Agency grenst nochtans aan het district Achin. U stelt zelfs niet op de hoogte te zijn van het feit dat Achin aan Pakistan grenst (CGVS, 09/10/2013, p.3,4). Ook Mohmand Agency, waar veel mensen van uw Shinwari stam wonen en dat een gebied is dat ook een grens met Nangarhar deelt, zegt u niet te kennen (CGVS, 09/10/2013, p.4). Als u voorts gevraagd wordt welke districten men doorkruist als men reist naar Jalalabad, hoofdstad en economische motor van uw provincie, noemt u eerst Nazian, dan Shinwar en vervolgens Marko (CGVS, 09/10/2013, p.6). Hierna stopt uw beschrijving van de weg: u zegt dat de weg gewoon verder tot Jalalabad leidt. Een blik op de kaart leert dat het niet aangewezen of zelfs onmogelijk is om via Nazian naar Jalalabad te reizen. Eerder blijkt dat men via Rodat, een district dat u niet vernoemt, dient te rijden. Als men via het district Shinwar zou reizen, zoals u oppert, komt men onvermijdelijk ook langs de districten Batikot en Rodat die u niet vernoemd heeft. De plaats Marko, waar u volgens uw verklaringen ook voorbij zou komen, kan u overigens niet situeren. Als u gevraagd wordt in welk district Marko ligt, antwoordt u: "Het is Marko. Marko is Marko" (CGVS, 09/10/2013, p.6). Vervolgens situeert u Marko tussen Achin en Shinwar (CGVS, 09/10/2013, p.6), waarna u uw verklaringen nogmaals bijstuurt en zegt dat Marko in Shinwar ligt (CGVS, 09/10/2013, p.7), al voegt u daar onmiddellijk aan toe dat u dat niet zeker weet (CGVS, 09/10/2013, p.7). Dergelijke vage en onjuiste verklaringen zijn zeer merkwaardig. Van iemand die altijd in het district Achin zou hebben gewoond, mag een basiskennis van de geografie van de regio en het land worden verwacht.

Verder dient te worden opgemerkt dat u niet op de hoogte bent van diverse zaken die een inwoner van Achin zou moeten weten. Zo stelt u dat u naar een lagere school ging in het districtscentrum maar u weet niet waar de kinderen van het district verder (zevende tot de twaalfde graad) kunnen studeren (CGVS, 09/10/2013, p.4,5). U stelt voorts dat er behalve die ene lagere school in het districtscentrum geen andere scholen bestaan in het district Achin (CGVS, 09/10/2013, p.5). Dit is geheel in tegenstrijd met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het administratief dossier werd toegevoegd. Deze info toont aan dat er talrijke scholen bestaan in het district, waaronder ook enkele middelbare scholen. Voorts stelt u dat meisjes niet naar school kunnen in uw district (CGVS, 09/10/2013, p.5). Ook dit is in tegenstrijd met de bronnen waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Eveneens opmerkelijk is dat u niet kan verduidelijken wanneer de schoolvakantie in uw regio is. Eerst zegt u dat u niet weet of de vakantie in de zomer of in de winter is (CGVS, 09/10/2013, p.5) en vervolgens gokt u verkeerd op de zomermaanden (CGVS, 09/10/2013, p.5). De bij het dossier toegevoegde informatie toont aan dat Achin beschouwd wordt als een van de koude districten en dat de vakantie daarom in de wintermaanden valt. U argumenteert dat u slechts enkele jaren naar school ging (CGVS, 09/10/2013, p.5,6), wat niet overtuigt ter verklaring hiervoor: een inwoner van de regio en zeker iemand die leeftijdsgenoten moet hebben gehad die wel school liepen, zal weten wanneer het schooljaar eindigt. Overigens is gebleken dat u de Afghaanse kalender niet geheel machtig blijkt. U beweert bijvoorbeeld ten onrechte dat aqrab, qaus en djedi de lentemaanden zijn (CGVS, 18/02/2013, p.4). Ook dit is merkwaardig. Dat u anderzijds wel enkele precieze Afghaanse data gebruikt in uw relaas, doet vermoeden dat deze zijn ingestudeerd.

Voorts blijkt uit uw relaas en documenten dat u gezondheidsproblemen heeft. Het is dan ook erg verwonderlijk dat u niet op de hoogte bent van het bestaan van diverse klinieken in uw district. U zegt dat er slechts één kliniek bestaat (CGVS, 09/10/2013, p.6,8), wat wordt tegengesproken door diverse bronnen die aantonen dat er vier dergelijke gezondheidscentra bestaan. Zo bent u niet op de hoogte van het feit dat er ook in Shadal, volgens u op twintig minuten wandelafstand (CGVS, 09/10/2013, p.8), eveneens dergelijke faciliteit bestaat.

Verder is het zo dat begin juli 2012, vlak voor uw vertrek uit het land, een jongensschool in Achin opgeblazen werd door 45 gewapende mannen. Dat u ook van dit feit niet op de hoogte blijkt (CGVS, 09/10/2013, p.11), is zeer opmerkelijk.

Voorts is het zeer opmerkelijk dat u geen enkele Afghaanse radiozender bij naam kent. U noemt enkel een zender die "Radio" zou heten (CGVS, 26/04/2013, p.9). Dit is merkwaardig. Een gedetailleerd onderzoek naar het gebruik van media in een vergelijkbaar district (Khogyani, eveneens in Nangarhar gelegen), toonde aan dat 98% van de respondenten over een radio kon beschikken en dat 89% vaak naar de radio luistert. Dat mensen geen zenders bij naam kennen maar alles "radio" noemen, zoals u aangeeft, blijkt allerm minst uit dit onderzoek dat aantoonde dat luisteraars, afhankelijk van hun interesse voor muziek, religie of nieuws, wel degelijk bepaalde zenders prefereren en benoemen.

De vaststelling dat u weinig op de hoogte bent van tal van zaken die onder de noemer "dagelijks leven" kunnen worden gecatalogeerd, toont eveneens aan dat u niet uit Achin afkomstig bent.

Voorts dient te worden vastgesteld dat u niets of bijzonder weinig weet over belangrijke personen die de (recent) in uw regio en in uw land actief zijn geweest. De naam Anwarul Haq, een belangrijk opstandeling uit Nangarhar en de leider van het Tora Bora Front, kent u niet (CGVS, 09/10/2013, p.10). Ook over zijn vader, de overleden maar in Nangarhar zeer bekende mujahed Younis Khalis, heeft u geen informatie (CGVS, 09/10/2013, p.10). De naam Jalaluddin Haqqani, leider van het gelijknamige netwerk dat ook in het oosten van Nangarhar opereert, zegt u niets (CGVS, 09/10/2013, p.10). Ook de naam Burhanuddin Rabbani, voormalig president van Afghanistan, is u niet bekend (CGVS, 09/10/2013, p.12). Gevraagd naar namen van talibs die in Achin actief zijn, noemt u er drie. U zegt dat ze belangrijk zijn en gezocht worden maar waarom deze mensen bekend en belangrijk waren, kan u niet verduidelijken (CGVS, 09/10/2013, p.9). Als u verder gevraagd wordt of u enkele bekende Pashtounse leiders uit Afghanistan kent, noemt u slechts Karzai en de gouverneur van Nangarhar, Gul Agha Sherzai (CGVS, 09/10/2013, p.12). Sayyaf, een andere zeer bekende Pashtoun en leider van de voormalige mujahedingroepering Ittehad-al-Islami, is u geheel onbekend (CGVS, 09/10/2013, p.12). Het is voorts opvallend dat u behalve Hezb-i Islami geen van de nochtans talrijke politieke en mujahedingroeperingen die Afghanistan telt, lijkt te kennen (CGVS, 09/10/2013, p.12). Nochtans zijn het deze groeperingen die de afgelopen decennia strijd hebben geleverd in Afghanistan. Gulbuddin Hekmatyar, een Pashtoun die ook in Nangarhar grote aanhang geniet, noemt u behalve de leider van Hezb-i Islami ook de leider van de taliban (CGVS, 09/10/2013, p.10), wat uiteraard niet juist is. Als het Commissariaat-generaal u vraagt of u meer weet over deze Hekmatyar, blijkt dat overigens niet het geval (CGVS, 26/04/2013, p.10).

Bovenstaande vaststellingen leiden onvermijdelijk tot de conclusie dat u uw herkomst uit Achin niet geloofwaardig maakt.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over

de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

De documenten die u voorlegt vermogen bovenstaande vaststellingen niet te weerleggen. Documenten zoals de taskara's kunnen uw relaas en identiteit slechts staven bij geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval gebleken is. Uit de informatie die bij het administratief dossier gevoegd werd, blijkt dat frauduleuze identiteitsdocumenten makkelijk te verkrijgen zijn in steden in Afghanistan en in Peshawar (Pakistan). Uw andere documenten hebben betrekking op uw medische toestand. Geen van deze documenten toont aan dat u zich ooit in Afghanistan liet behandelen. Het is bovendien opmerkelijk dat uit de attesten van een Belgische arts blijkt dat u de Engelse taal machtig bent. Dit bevestigt nogmaals dat u niet de analfabeet bent waarvoor u zich uitgeeft. De vaststelling dat u verklaart dat u twee of drie jaar school liep (CGVS, 09/10/2013, p.3) terwijl u eerder nog ontkende dat u ooit naar school ging (CGVS, 18/02/2013, p.2), wijst er eveneens op dat aan uw analfabetisme geen geloof moet worden gehecht.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

2.1.2. Stukken

Ter terechtzitting legt verzoeker een brief neer opgesteld door het districtshoofd van Achin waarbij bevestigd wordt dat verzoeker afkomstig is uit Achin en hij er gewoond heeft.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

De Raad is van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeerde dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus. Om de hierna volgende redenen kan immers geen geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden verblijf de laatste jaren in Afghanistan.

Zo blijkt verzoekers geografische kennis ernstige gebreken te vertonen. Zo blijkt verzoeker nog nooit van enkele omliggende dorpen in de buurt van het dorp waarvan hij beweert afkomstig te zijn, gehoord te hebben. Verzoeker weet dat er in Afghanistan 36 provincies zijn maar slaagt erin slechts 5 van de 36 te benoemen. Verzoeker blijkt al evenmin de Darunta Dam te kennen die van bijzonder groot belang is voor de productie van elektriciteit voor de provincie Nangarhar. Niettegenstaande verzoekers district Achin hieraan grenst heeft verzoeker nog nooit gehoord heeft van *Khyber Agency*, dat gelegen is in de Pakistaanse *Federally Administered Tribal Areas (FATA)*. Meer nog verzoeker blijkt zelfs niet te weten dat Achin aan Pakistan grenst. Ook Mohmand Agency, waar veel mensen van zijn Shinwari stam wonen en dat een gebied is dat ook een grens met Nangarhar deelt, blijkt verzoeker niet te kennen. Van iemand die beweerdelijk altijd in het district Achin zou hebben gewoond, mag een basiskennis van de geografie van de regio en het land worden verwacht, *quod non in casu*.

Verzoeker verklaart eveneens dat behalve die ene lagere school in het districtscentrum waar hij school heeft gelopen geen andere scholen bestaan in het district Achin. Dit staat haaks op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Blijkens deze info zouden er talrijke scholen bestaan in het district, waaronder ook enkele middelbare scholen. Ook verzoekers verklaring dat meisjes niet naar school kunnen in zijn district is in tegenstrijd met de bronnen waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Verzoeker kan al evenmin verduidelijken wanneer er schoolvakantie in zijn regio is. Verzoeker stelt aanvankelijk dat hij niet weet of de vakantie in de zomer of in de winter is en gokt vervolgens geheel foutief op de zomermaanden. De bij het dossier toegevoegde informatie toont echter aan dat Achin beschouwd wordt als een van de koude districten en dat de vakantie daarom in de wintermaanden valt. In tegenstelling tot wat verzoeker in zijn verzoekschrift poneert blijkt hij al evenmin de Afghaanse kalender volledig machtig te zijn. Zo beweert verzoeker ten onrechte dat aqrab, qaus en djedi de lentemaanden zijn. Dat verzoeker anderzijds wel enkele precieze Afghaanse data gebruikt in zijn relaas, doet vermoeden, zoals de bestreden beslissing terecht stelde, dat deze zijn ingestudeerd.

Ook blijkt dat begin juli 2012, vlak voor verzoekers vertrek uit het land, een jongensschool in Achin opgeblazen werd door 45 gewapende mannen. Indien verzoeker werkelijk aanwezig was op dat ogenblik zoals hij beweert kan niet worden aangenomen dat hij van dit feit niet op de hoogte is zoals blijkt uit het gehoorverslag. Dat verzoeker ten slotte geen enkele Afghaanse radiozender bij naam kent terwijl uit een gedetailleerd onderzoek naar het gebruik van media in een vergelijkbaar district (Khogyani, eveneens in Nangarhar gelegen), aantoonde dat 98% van de respondenten over een radio kon beschikken en dat 89% vaak naar de radio luistert toont, in samenhang met hetgeen voorafgaat, onomstotelijk aan dat verzoeker niet bekend is met het dagelijkse leven in Achin. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat hij tijdens het tweede gehoor op 9 oktober 2013 wanneer hem dezelfde vraag werd gesteld als tijdens het eerste gehoor op 26 april 2014 (waar hij enkel 'radio' kon noemen) wel enkele radiostations kan opnoemen toont eens te meer aan dat verzoekers kennis ingestudeerd is.

Van de talrijke doch algemeen bekende politieke mujahedingroeperingen die Afghanistan telt kan verzoeker enkele Hezb-i Islami benoemen. Nochtans zijn het deze groeperingen die de afgelopen decennia strijd hebben geleverd in Afghanistan en door iedere inwoner van Afghanistan gekend zijn. Gulbuddin Hekmatyar, een Pashtoun die ook in Nangarhar grote aanhang geniet, noemt verzoeker behalve de leider van Hezb-i Islami ten onrechte ook de leider van de taliban.

Gelet op deze vaststellingen kon de commissaris-generaal met recht besluiten dat verzoeker zijn verblijf de laatste jaren in Afghanistan in het algemeen en in Achin in het bijzonder niet heeft aangetoond.

Aangezien aan verzoekers verblijf in Achin/Afghanistan de laatste jaren geen geloof kan worden gehecht kan evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Het document van de dorpsoudsten dat verzoeker ter terechtzitting neerlegt en dat zijn verblijf in Achin zou moeten bevestigen wordt niet in aanmerking genomen aangezien dit niet vergezeld is van een voor eensluidend verklaarde vertaling zoals bepaald in artikel 8 PR RvV.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld bieden op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst

maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over een beweerd verblijf in Afghanistan tot 2012 zodat er geen duidelijkheid is over zijn feitelijke herkomst. Er is immers geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Miljoenen Afghanen leven immers sinds decennia buiten hun land van herkomst. De bestreden beslissing merkt dienaangaande op dat grote groepen Afghanen in buurland Iran of Pakistan leven terwijl anderen zich hebben gevestigd in Tajikistan, Rusland, Dubai of India. Verzoeker verhindert zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad om inzicht te krijgen in diverse essentiële of wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hem rust (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4 lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Door het feit dat verzoeker geen reëel beeld biedt op zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn verhindert hij de Belgische overheden immers zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. Immers, bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt niet uit te sluiten dat de asielzoeker in een derde land het staatsburgerschap heeft waardoor de noodzaak aan internationale bescherming in het Rijk zou wegvallen (RvS 25 maart 2010, nr. 202.357; RvS 29 maart 2010, nr. 202.487). De onmogelijkheid om de eventuele nood aan bescherming in hoofde van verzoeker te beoordelen, waartoe in de bestreden beslissingen wordt besloten, is derhalve toe te schrijven aan het doen en (na)laten van verzoeker zelf.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend veertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER